

PLAZZA®

NR 08 2004

PLAZZA® MAGAZINE

SEK 49 • DKK 49

NOK 49 • € 5,50

ISSN 1650-8726

TIDSAM 0657-08

EAN 738806570490708

FOKUS PÅ KÖK OCH BAD

INREDNING SOBER SKÅNELÄNGA

FIN FUNKIS 1930-TALSPÄRLAN ISOKON

DESIGN MODEHUSENS VÄRLDSSTJÄRNOR

SHOPPING MAFFIG CITYGUIDE TILL LONDON

PÅNYTTFÖDD MARIANNE FAITHFULL

VÅR TIDS KLASSIKER PORSCHE 911 RS

08

7 388065 704907

08 >

TIDSAM 0657-08

"WE ARE SHOWROOM DUMMIES... OCH I DAG HAR VI FLUGMONSTRADE KAVAJER PÅ OSS SÅ AKTA ER!"
 DEN KONSTNÄREN ABIGAIL LANE, FRÄMRE RÅDEN
 LÄNGST TILL VÄNSTER, TAR HJÄLP AV KOMPISGÅNG-
 ET FÖR ATT VISA UPP KAVAJER AV EGEN DESIGN.

EXPERIMENTLUSTA

VAD HÄNDER I DEN SKÄRNINGSPUNKT DÄR KONST MÖTER DESIGN, DÄR KONCEPT JÄMKAS IHOP MED FORM OCH FUNKTION? MÅNGA SAMTIDSKONSTNÄRER STÄLLER SIG DEN FRÅGAN. RESULTATET BLIR OFTAST ENSTAKA EXPERIMENT: MÖBLER, LAMPOR ELLER MATTOR SOM LETAR SIG UT PÅ MARKNADEN, VAREFTER KONSTNÄRERNA ÅTERVÄNDER TILL SIN KONST. **ABIGAIL LANE**, ETT AV DE LEDANDE NAMNEN INOM YOUNG BRITISH ARTISTS-VÅGEN, HAR GÅTT BETYDLIGT LÄNGRE. HON HAR STARTAT DESIGNFIRMAN SHOWROOM DUMMIES DÄR HON SÄLJER HANDGJORDA, KONCEPTUELLA MÖBLER I EGEN DESIGN OCH TILLVERKNING.

INTERVJU MICHAEL DEE

SPÄNNINGEN har varit stor inför Showroom Dummies första hemkollektion. Och undra på det. Abigail Lane har varit ett av de absolut mest tongivande namnen inom Young British Artists, förkortat YBA och ibland döpt till Brit Art.

Det är många oväntade kort som dyker upp i kollektionen, som fått det märkliga namnet Interior Motives: Natural Histories & Natural Disasters. Enbart titeln är typisk Abigail Lane. Hon älskar nämligen små vassa ordlekar som håller en på vakt. Interior Motives, interiörer/inre motiv/skäl anspelar också på Ulterior Motives, dolda motiv.

Hon älskar nämligen små vassa ordlekar som håller en på vakt. Interior Motives, interiörer/inre motiv/skäl anspelar också på Ulterior Motives, dolda motiv.

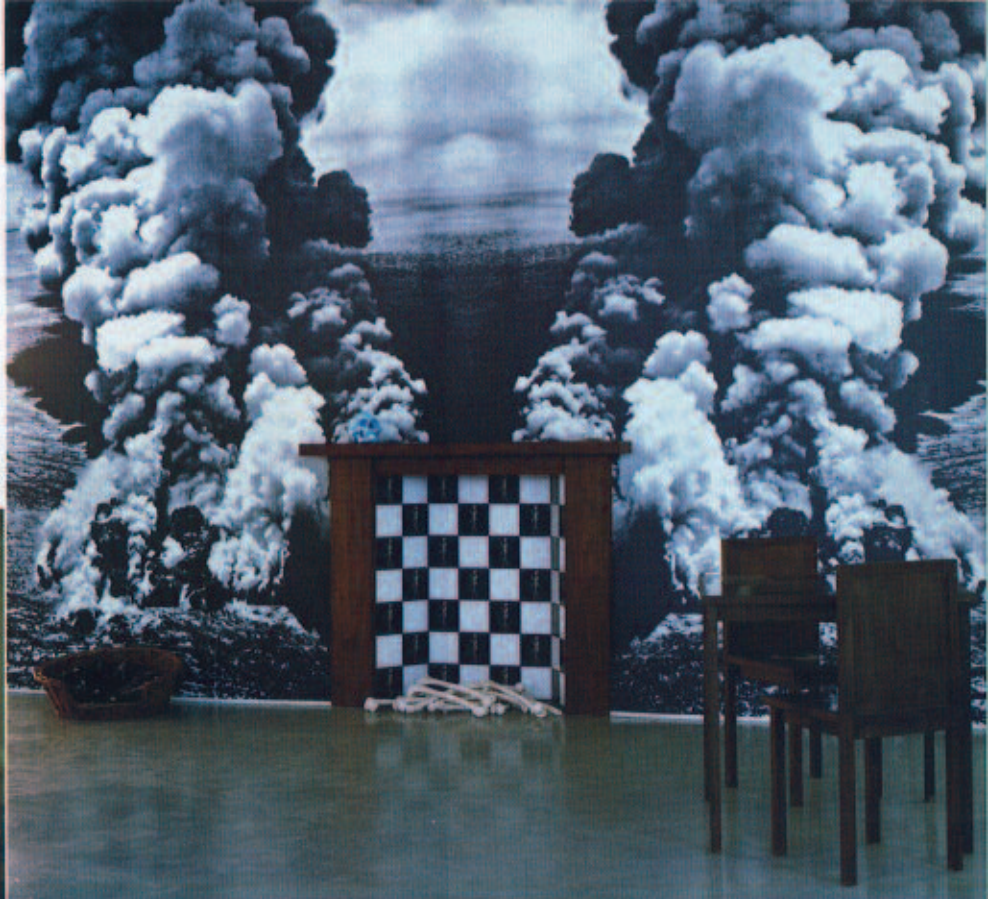
Det första jag möter när jag stiger in i det väldiga rummet är en bländande vacker perspekskärn, där man ser två åsnor som nosar på varandra. Kissing Asses heter den, en rå och brutal, men också humoristisk, ordlek av det slag som närmast är typisk för Abigail Lane.

Även om Abigail sköter det mesta av designarbetet, arbetar

hon i ett team bestående av tre partners: Brigitte Stepputus, Bob Pain och Edwin Wright. En och annan fashionista lär känna igen Brigittes namn. Hon är chef för coutureavdelningen på Vivienne Westwood. Bob är grafisk tryckare och Edwin är snickare och dekoratör, och utför bland annat dekorer till teatrar och modevisningar.

Abigail säger att hela projektet »

MYSBRASA OMGIVEN AV EN VULKANUTBROTTS-TAPET. "JAG TYCKER OM ATT JOBBA MED KONTRASTER OCH VILL FÅ FOLK ATT RYCKA TILL", SÄGER ABIGAIL LANE. BRASAN ÄR DEKORERAD MED KAKEL MED SMÅ SKELETT. **BONFIRE** HETER DEN, VILKET ÄR ÄNNU EN AV ABIGAILS ORDLEKAR, EFTER BONFIRE (BRASA) OCH BONE (BEN).

SHOWROOM DUMMIES FÖRSTA KOLLEKTION HETER INTERIOR MOTIVES: NATURAL HISTORIES & NATURAL DISASTERS. "JAG HAR ALLTID VARIT FASCINERAD AV ZOOLOGI OCH NATURHISTORIA", FÖRKLARAR ABIGAIL LANE.

varit en utmaning och något av ett riskfyllt företag.

– Det här är ju något helt nytt för mig. När jag jobbat med utställningar har jag ofta tagit fram verk som tangerat inredningsdesign. Det är dock en helt annan sak att designa en hel hemkollektion från scratch, och sedan få den tillverkad exakt som man vill ha den. Det är också en helt annan bransch att ge sig in i för mig, och det är naturligtvis en stor utmaning.

LONDON SVÄNGER IGEN

Men stora utmaningar är inget nytt för Abigail Lane. Hon tillhör nämligen det ursprungliga gänget inom YBA, det dussintals unga konstnärer som etablerade London som den ledande konststaden i slutet av 1980-talet, och som i sin tur gjorde hjälpte till att få London att svänga igen. Deras tillvägagångssätt har nästan blivit blueprint för efterkommande generationer, de som snabbt velat etablera sig inför såväl samlare som museer.

I likhet med Abigail gick de flesta av dem på konstskolan Goldsmiths i London, den årskull som utexaminerades 1989. Framtidsutsikterna för nybakade engelska konstnärer var allt annat än god vid den här tidpunkten. Intresset för samtidskonst var svalt i landet, bland såväl museer som gallerier och samlare. Den ende riktige eldsjälens i landet var reklamgurun/samlaren Charles Saatchi, som till och med startade ett privat galleri/museum där han visade sina inköp. Men Saatchi höll sig till de stora internationella namnen, som Andy Warhol och Julian Schnabel.

Kort sagt, det fanns egentligen ingen infrastruktur för unga, engelska konstnärer, annat än att försöka hanka sig fram på stipendier och lärarjobb. Läget gjordes inte bättre av de orosmoln som började torna upp sig på himlen. Konstvärlden hade upplevt en enorm prisutveckling under hela 1980-talet, men 1989 började korthuset sakta men säkert att falla ihop. Det började med katastrofala auktioner på Sothebys och Christies, sedan började det ena galleriet efter det andra att stänga igen. De som höll sig flytande hade en lång lågkonjunktur framför sig.

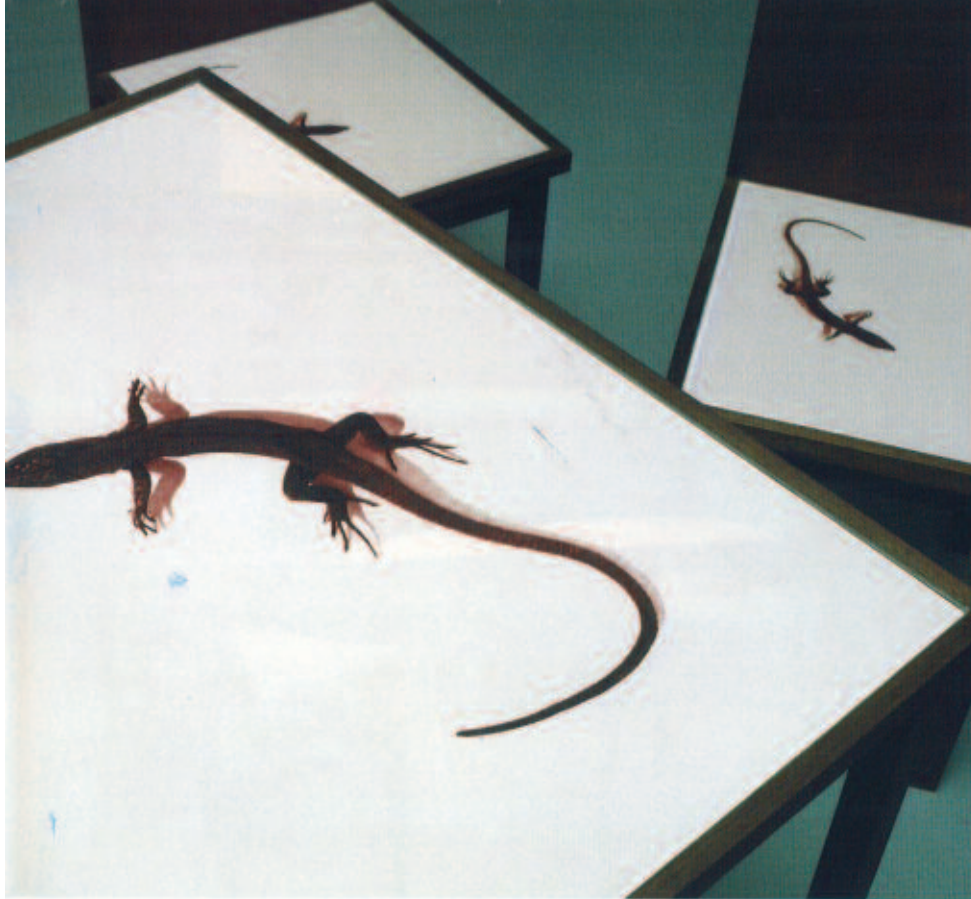
GICK TILL ATTACK

Det var i det här bistra klimatet som Abigail och de övriga eleverna i klassen utexaminerades från Goldsmiths. Hellre än att krypa undan i ett hörn gick de till attack.

– Jag tror inte att någon av oss uppfattade sig själv som "nybakad konstnär". Vi var konstnärer, punkt slut; vi trodde stenhårt på det vi gjorde. Vi ville presentera vår konst för världen och det på våra villkor. Om inte gallerivärlden var villig att öppna dörrarna för oss fick vi dra igång något själva, och vi gjorde det på ett sätt så att vi framstod som etablerade.

Verkligen. Den mest drivne av dem var Damien Hirst. Han hittade ett stort tomt lager i Londons Docklands, såg till att förvandla hela lokalen till ett galleri och anordnade grupputställningen Frieze, som blev en vändpunkt för den brittiska konsten.

– Vi var måna om att göra ett starkt intryck, så vi tryckte upp en enormt dyr katalog om utställningen, gjorde en effektiv presskampanj och bjöd in tongivande samlare.

BORDET LIZARD TABLE. SHOWROOM DUMMIES HOPPAS I FRAMTIDEN KUNNA KOMBINERA MASSPRODUKTION MED ONE-OFFMÖBLER OCH PROJEKT. "MEN JAG VILL INTE DESIGNA ENBART FÖR EN LITEN ELIT", MENAR ABIGAIL LANE.

ABIGAIL LANE KONSTATERAR ATT MAN INOM KONSTVÄRLDEN OFTA **FNYSER ÅT INREDNINGSDISIGN** "MAN HÄVDAR ATT DET ÄR 'KOMMERSEIELL', MEN KONSTVÄRLDEN ÄR I SIG OTROLIGT KOMMERSEIELL SÅ DET ÄR MEST EN SORTS SNOBBERI. FÖR MIG ÄR DET VIKTIGASTE ALLTID SJÄLVÄ IDÉERNA OCH DE KAN INLEMMAS I SÄVÄL MÖBLER SOM I KONSTVERK".

Satsningen lyckades och snart började det spridas att ett nytt fenomen dykt upp i London. Utställningsplatserna var ofta provisoriska men till slut växte det upp nya gallerier, som City Racing och White Cube.

TIDENS IKONER

Det som verkligen etablerade The Young British Artists var när Charles Saatchi kastade sig in i leken och började köpa deras verk. Han ställde ut sina inköp i sitt galleri, och många av dem kom att bli tidens ikoner, som Damien Hirsts Hajen, Marc Quinns självporträtt i fruset blod, samt Abigail Lanes Missanpassad.

Det fanns en enorm energi och entusiasm inom YBA-vågen och vid en jämförelse framstod New York, som varit den ledande konstmetropolen sedan 1950-talet, mest som trött och däst. Många av YBA-konstnärerna tyckte älska pr och är i dag kändisar som figurerar i skvallerspaltarna. Abigail Lane har dock alltid hållit en tämligen låg profil inför media.

Så varför kastar du dig in i inredningsbranschen?

– Att skapa miljöer har alltid fascinerat mig. Jag har ofta gjort tapeter till mina utställningar, och då är det nästan logiskt att också ge sig på inredningar. Jag såg det som ett experiment, en utmaning och det var ett riskfyllt företag eftersom jag inte hade någon uppbackning. Tanken med det hela är att införa en ny, originell bildvärld inom design. Det är jag som står för bildkoncepten och designar möblerna och objekten, som sedan tillverkas tillsammans med mitt team.

– Eftersom allt är handgjort, i många fall unika produkter, är priserna ganska höga. Idén är att tillverkare förhoppningsvis ska gilla

något de ser och vilja massproducera. Annars säljer vi möblerna som one-offs. Vi vänder oss också till privata klienter som vill ha specialprojekt utförda åt sig, folk som vill något annorlunda till sina hem.

Och möblerna hos Showroom Dummies är verkligen annorlunda; de får mig närmast att trilla baklänges. Som kaklet med skelett på som omger den lilla brasan, där det för övrigt också ligger ben. Bonfire heter den passande...

Är det din ambition att skrämmas lite?

– Snarare att få folk att rycka till. Och skratta och njuta. Jag älskar själv idén att ha en stor bekväm säng med ett riktigt åskväder över. Jag gillar att det finns en stark dynamik mellan de olika delarna av en kollektion. På en skärm ser du ett vulkanutbrott, på en annan fallskärmsjägare som sakta glider ner mot marken som regndroppar i slow motion...

Det är mycket zoologi och naturhistoria i kollektionen, varför?

– Det är ofta den typen av bilder jag använder i min konst, och jag har genom åren samlat på mig en enorm mängd sådana bilder helt enkelt.

Det händer titt som tätt att samtidskonstnärer gör inhopp inom designfären. Anish Kapoor gjorde lampor som såldes för några år sedan, och Anya Gallacio gjorde en textil som såldes på varuhuset Selfridges. Men det är nästan alltid enstaka projekt, varför?

– Jag tycker själv inte att de där projekten var riktigt tillfredsställande, och det beror på att tillverkarna försökte att marknadsföra dem som konst, inte som design. »

STOLARNA OCH SOFFAN I KOLLEKTIONEN ÄR UR DESIGNSYNPUNKT TÄMLIGEN KONVENTIONELLA. DET ÄR DET **FLUGMÖNSTRADE** SOM FÅR BETRÄKTAREN ATT RYCKA TILL. ABIGAIL LANE VILL FÖRA IN NYA TYPER AV BILDER I INREDNINGSDSIGN. "VISST ANVÄNDS DET ANNARS MYCKET BILDER PÅ FRAMFÖR ALLT TEXTILER, MEN JAG TYCKER OFTA ATT DET ÄR LITE MESIGT, OCH RENT VISUELLT LITE SLAPPT".

"JAG DESIGNADE **TYG TILL EN SOFFGRUPP** OCH TYCKTE ATT DET BLEV SÅ COOLT ATT JAG BESLÖT ATT SY UPP **KLÄDER I SAMMA MÖNSTER**".

Så du betraktar inte Showroom Dummies som konst?

– Nej, för det är i första hand en hemkollektion. Fast den bygger naturligtvis på den erfarenhet jag har byggt upp som konstnär genom åren, och de som följt min karriär bör kunna se en hel del samband. Jag upphör inte att vara mig själv bara för att jag designar en hemkollektion.

En skulptur och en möbel bedöms ändå olika, eller?

– Det beror ofta på sammanhanget. Ett objekt uppfattas helt olika i ett galleri jämfört med om det säljs i en butik. Inom konstvärlden fryser man ofta åt inredningsdesign, hävdar att det är kommersiellt, men konstvärlden är i sig otroligt kommersiell så det är mest en sorts snobberi. För mig är det alltid själva idéerna som är viktigast, och de kan inlemmas i såväl möbler som i konstverk. Jag tror att det handlar om förväntningar och varseblivning. När man kommer in i ett galleri har man sinnena på spänn. Man liksom söker vissa saker i det man ser. Det är helt andra kriterier inom inredningsdesign. Där stryker man medhårs mycket mer. För mig är det spännande att vända upp och ner på allt det där, få folk att rycka till.

Du är inte rädd att enbart appellera till den redan frälsta konstpubliken?

– Jag hoppas att det inte blir så. Showroom Dummies är inte tänkt att enbart vara till för en elit. Därför hoppas jag också att de olika delarna av kollektionen kommer att massproduceras.

Ni är fyra i teamet. Hur kom det sig att ni slog er ihop?

– Det hela kom sig av att jag hade en

vernissage för några år sedan och jag ville gärna ha på mig något speciellt. Jag pratade med Brigitte och hon fixade fram några otroliga kläder åt mig. Vi började prata om att göra något annorlunda tillsammans, varpå vi snabbt utvecklade en massa idéer för möbler och objekt för hemmet. Därefter handlade det om att förverkliga idéerna, se till att få allting tillverkat. Det var viktigt att hitta rätt folk. Bob är en av landets bästa tryckare och jobbar mycket åt konstnärer, och Edwin är en förnämlig snickare och dekoratör.

Brigitte jobbar fortfarande hos Vivienne Westwood, och Bob och Edwin har egna verksamheter. Är det inte svårt för er att dubbeljobba?

– Om! Självt var jag faktiskt tvungen att göra ett års uppehåll med konsten för att ro det hela iland. Detta var ju något helt nytt för mig. Jag är van vid att jobba med konstverk och att jag efter vernissagen kan ta det lite lugnt sedan. Det här blev ännu mer stressigt efter vernissagen, med tillverkare, privata klienter och så vidare.

Att starta projekt utanför konstvärlden har nästan blivit typiskt för YBA-konstnärerna. Damien Hirst startade restauranger, och nu jobbar du med inredningar...

– Jag tror att det beror på att vi nästan helt fick låta till oss själva när vi lämnade Goldsmiths. Enda sättet att få något att hända var att göra det själva, och vi fick verkligen saker att hända. Har man väl lärt sig det har man lättare att acceptera nya utmaningar. Man vågar drömma. Och förverkliga de drömmarna. ☺

Fotnot: Showroom Dummies Limited, 3rd Floor Unit, 92 White Post Lane, London E9 5EN, www.showroomdummies.com